

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata 30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 21

ŠIBENIK, 26 svibnja 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa uredništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Jakost duha

Ljepota je uvijek očaravala. Pred njom su se pregibala ljudska koljena, a oči upijale njezine zamamljive odsjeve. Ne mislim tu samo ljepotu koja cvate na svježim obrazima mladića i djevojačka, nego na svaku ljepotu s kojom nas priroda okružuje i hrani.

Zar nias ne zanose gore, kad se po njihovim grebenastim bakovima razlije ruj sunca na smiraju? Ne divimo li se pučini mora, kad po njoj lagani i topli povjetarac tjera bijele lađe s nabreklih jedrima a oko njih grolji pjenušavo morsko mlijeko?

Sve je to lijepo, pa nas može oduševiti, zanimati i očarati. I želi to ona najuzvišenija, najčišća i najdublja ljepota?

Nema ljepote do ljepote duha!

Duh je već sam po sebi daleko uzvišeniji od svake tvari. A kad ga uresimo duhovnim vrednotama, onda je njegova ljepota neusporediva. Pred tom ljepotom zastiru se u crninu, kao udovice, sve zemaljske ljepote.

Mnogo je takvih vrednota s kojima se duh kiti i urešuje. I sigurno nije najmanja ni najzadnja jakost duha.

Što vrijedi duh kojega skrši svaki dah vjetra? Koji se boji i kleca kad čuje šuštanje lišća u šipragu koji pokrene zečja šapa?

Takav duh je ropski duh. Najslade mu je drugome služiti i najdraže: prodavati se! S njim ne možete računati u nijednoj borbi za istinu i pravdu. Vidi li samo ispruženi protivnički kažiprst već se trese kao krpa na sušilu. A kad vidi mrko protivničko čelo i oči, u kojima se odražava prijetnja, pada u nesvijest i predaje se na milost i nemilost.

Uvijek su za čovjeka bili sramotni nazivi: mekušac, slabić i kukavica. I pravo je tako! Takvi ljudi su samo poluljudi; a više puta prestaju i to biti.

Nama imponira što je jako, snažno i neslomivo. Volimo stoljetne hrastove, granitne spomenike, uzvisite i plečate planine preko kojih su prohujala tisućljeća s burama, gromovima i mećavama. Sve to čovjek nagoni voli. Voli, jer odgovara njegovim čežnjama za snagom i veličinom.

Četvrt vijeka nedužan u tamnici

Konačno pobjeđuje pravica

Nije to samo poslijeratna pojava da ljudi iz siromašnih krajeva ostavljaju svoj dom i odlaze u tuđinu za onom grkom koricom kruha. Iseljenički rod se rađao već davno prije.

Tako je bilo i godine 1909, kad je siromašak Josip Vendling pozdravio svoje seljačke roditelje u Austriji, ukrao se na parobrod i zaplovio preko dubokih oceanskih voda da prisprije u Ameriku.

Preplovio je ocean i došao u američku državu Kentucky. Na svojim lutanjima, tražeći zaradu, namjeri se na svećenika koji ga namjesti kao crkvnjaka u nekoj župnoj crkvi.

Vending, kao skromno seljačko dijete, zadovoljan s malim, mirno je proživljavao svoje dane. Ali u tu tišinu prasnu grom koji je naoblačio njegovo duševno nebo, da se kroz 25 godina nije više razvedrilo.

Što se dogodilo? Jednog dana su našli pred vratima crkve, u kojoj je Vendling služio kao crkvnjak, umorenu osamogodišnju djevojčicu. Sumnja je pala na nj. I sve okolnosti su govorile proti njemu. Bi tužen i osuđen. Osuđen na smrt!

A Vendling je bio potpuno nedužan. Nikakva udjela nije imao kod smrti djevojčice. Zato mu je bilo dvostruko teško ići u smrt. Umrijeti pravedan, na vješalima ili na električnoj stolici, dok su svi suci i čitava javnost uvjereni da si zločinac! Ima li strašnije sudbine?!

I upravo kad se spremao na svoj zadnji put, na stratište, dode pomilovanje: Smrtnu kaznu mu pretvoriše u dosmrtnu tamnicu.

Siromašan mladić je bio sad malo ohrabren. Najteže mu je još bilo da će svi u njemu gledati ubojicu, iako je pravedan kao Abelova krv.

Tamnovao je i čamio. Godine su prolazile, a on slabio i smalaksavao. Misao mu je letjela k dragoj domovini, tamo pod onaj siromašan krov, pod kojim briše suze staračka ruka njegove dobre majke. I nikada ga više ta blaga ruka neće pomilovati! — Ta misao je bila kao najoštriji mač, koji mu je probijao srce.

Godine su prolazile... Tako se nedavno navršilo 25 godina njegovog tamnovanja.

Zar će zbilja pravica do smrti ostati potlačena?

— Pred neko vrijeme umro je u Americi čovjek koji je 25 godina nosio u srcu strašnu tajnu. Nikome je nije otkrivao; i zato ga je još više mučila i grebla svojim oštrim pandžama. Ali kad je osjetio da mu otkucavaju zadnji časovi, pozove k sebi svjedoke, i prizna u posljednjim trzajima da je on bio onaj koji je pred 25 godina umorio djevojčicu pred crkvom...

Pravda je konačno pobijedila! Vendlinga su odmah pustili na slobodu i isplatili mu oštetu za sve godine tamnovanja. — Sad se vratio kući i sav blažen pao u naručaj starice majke, koja je mislila da njezin sin već davno gnjije pod zemljom.

Irlac

Katoličke pobjede

Neobična pojava

Dogodilo se to u Holandiji. I to baš nedavno. — Protestant H. P. Marchant obratio se na katoličku vjeru!

Mnoge je taj njegov korak žalostio, mnoge je razveselio, a sve skupa iznenadio i začudio.

Ko je taj H. P. Marchant, kad

svi Holandezci o njemu vode računa?

Bio je dugogodišnji ministar prosvjete, umjetnosti i znanosti. Jedan od najjačih i najobjavljenijih političkih ličnosti u Holandiji. Sve donedavno se *ponosio svojim slobodoumljem*, jer je bio i pretsjednik slobodomislačkog demokratskog saveza u svojoj do-

Jakost duha je uvijek stvarala velika djela. Jaki duh je uzletio pod nebo aeroplanom i avionom; spustio se u podmornici na morsko dno; probušio je brda i kroz njih uputio željezničke lokomotive. Jaki duh je spojio i približio svih pet kontinenata zemlje brzojavom, telefonom i radiom.

Ko je vodio narode u najsudbonosnijim časovima i svladavao skoro nesavladive zapreke? Ko je odbijao gromove i strijele protivnika kad su prijetili zatorom i smrću? — Ljudi jakog duha! Povijest našega naroda je

krvava. Davno bismo se bili već izgubili u tuđinskom moru da naše seljačke majke nisu radale junačke duhove Iva Senjanina, Mesića, Ibršimovića, Berislavića, Draškovića...

Nikada život nije bio bez crnih dana i smrznutog cvijeća. Uvijek je bilo potresa i gromova. Suze se tekle, i teći će naprijed; bijele ruke su se u žalosti svijale oko koljena i prsti pucketali u zglobovima, pa će se i nadalje svijati i pucketati. — Ali blago onom koji, usprkos toga, ostane jak, ponosan i neslomiv.

movini.

Obraćenje uglednog protestanta na katoličku vjeru nije danas nikakva neobična pojava. Svake godine doznajemo za stotine takvih slučajeva. — Neobično je to da se H. P. Marchant svojevrijedno odrekao ministarske stolice radi svog novog katoličkog uvjerenja.

Kao katolik nije htio biti predstavnik protestantskih glasača!

Nije li to neobična pojava u doba, kad bi mnogi bili pripravnici svaki čas se odreći svog uvjerenja i promijeniti stotinu vjera samo da mogu sjesti na ministarsku stolicu?

Sudite ih po djelima!

Danas već imamo mnogo ustanova za pomoć siromaha, sirota i bolesnika koje nije osnovala Crkva, pa niti ih ona vodi. — Ali Crkva je počela prva propovijedati ljubav prema najbjeđenijima. Ona i danas ima za njih najviše smisla i djelotvorne ljubavi.

Gubavci su živi mrtvaci. I skoro sve bolnice za gubavce uzdržavaju katolički misionari. 107 takvih bolnica i 12.774 bolesnika u njima njeguju te divne žrtve na oltaru Božje ljubavi.

Baš sada grade franjevački misionari u Somaliji novu veliku bolnicu za gubavce.

Sva plaća koju misionari dobivaju za taj svoj rad jest izvravanje vlastitog života skoro sigurnoj smrti. — Iz Brazilije javljaju da je umro, dvoreći gubavce, kapucin o. Ignacij da Ispra u onoj istoj bolnici u kojoj ih je on prije njegovao i tješio.

Kako će sve to protumačiti oni koji tvrde da je svećenička služba samo zanat?

Pišući knjigu...

Neki protestant-metodista Gregory u Londonu počeo je pisati knjigu pod naslovom „Nedovršeni svemir“, s namjerom da u njoj obrazloži nauku svoje vjere. Ali što je dalje pisao sve više se uvjeravao da je istina samo u katoličkoj Crkvi.

I dogodi se da se, isti onaj dan kad je izašla iz tiska njegova knjiga, obratio i postao uvjereni katolik!

Nikada smalaksavati, ni očajavati! S nadom u bolje dane, s vjerom u pobjedu stupajmo preko škrpavih nogostupa i visokih ograda. Nije moguće da nećemo jednom prispjeti na brdo blaženstva.

Vjerujem u jakost našeg narodnog duha. U toj vjeri me potkrepljuju i pjesnikove riječi:

„Slaga, tko reče da smo lovor grana,
Melem na rani, duga u oblaku;
Mi porod jesmo vuka i arslana.“
Ig.

Nedjeljno evanđelje

s poukom

V. nedjelja po Uskrsu

EVANĐELJE SV. IVANA (16, 23-30). U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Uistinu, uistinu govorim vama: Ako što uzistete od Oca u ime moje, dat će vam. Do sada ne iskaste ništa u ime moje. Ištite i primit ćete, da radost vaša bude potpuna. Ovo sam vam govorio u pričama. Dolazi čas, kad vam više neću govoriti u pričama, nego ću vam otvoreno javiti za Oca. U onaj ćete dan u ime moje zaiskati, i ne kažem vam, da ću ja moliti Oca za vas, jer vas sam Otac ljubi, jer ste vi mene ljubili i vjerovaste, da ja od Boga iziđoh. Iziđoh od Oca i dođoh na svijet; opet ostavljam svijet i idem k Ocu. Rekoše mu učenici njegovi: Eto sada otvoreno govoriš, a ne u pričama. Sada znamo, da sve znaš, i ne treba ti, da te tko pita; po tome vjerujemo, da si od Boga izašao.

POUKA

Čovjek je po svojoj naravi religiozno biće. Kao takav treba da se moli Bogu, jer inače i nije čovjek. Bez molitve sličan je automatu. Diže se, ustaje poput životinje, ide na posao i radi kao životinja a da ne upravi svoj pogled k nebu, a da ne pomisli na Oca nebeskog, od kojeg dolazi svako dobro.

S današnjim sv. evanđeljem Crkva hoće da nas potakne na molitvu.

Isus nuka apostole neka mole, i sam svojim primjerom ih je u tome poučio, kad je znao cijele noći proboraviti u molitvi. U noćnoj tišini, daleko od svijeta, razgovarao je On sa svojim nebeskim Ocem. Zaista molitva i nije drugo nego razgovor s Bogom, uzdignuće pameti i srca k Njemu.

Bog je duši ono što je sunce naravi: njezina svjetlost, toplina i život. Kao što sve živo traži sunca, tako i duša čovječja traži Boga. A u molitvi Ga nalazi!

U molitvi dobivamo posebnu svjetlost, s kojom lako gledamo i upoznajemo sve što nam je potrebno za spasenje.

Molitva nas približava Bogu, te osjećamo toplinu koja razbiva led i mraz oko našeg srca; napunja nas ljubavlju, koja nam daje poleta u radu oko spasenja duše.

Molitva rađa i povećava u nama život milosti, ne dopušta da naš duševni život zamre i ugine.

Ne zalijevamo li cvijeće, ono će uvenuti, ne molimo li, to će se osušiti i cvijet naše duše.

Molimo! I ispunićemo zahtjev ljudske naravi, izvršićemo zapovijed Božju.

Isus u današnjem evanđelju kori apostole da još nijesu ništa pitali

ni molili u ime Njegovo nebeskog Oca. Zar možda ne bi taj ukor i nama mogao upravit božanski Spasitelj?

Doduše molimo, ali kako? — Ne sastoji se molitva samo u tome da ustima izgovaramo razne riječi; naše srce mora biti uzdignuto k Bogu, misao mora biti s Njim obavljena. — O, kako su puste i prazne naše molitve! Koliko puta bi nas mogao Bog ukoriti kao što je ukorio izraelski narod: Ovaj me puk ustima štuje, a srce njegovo daleko je od mene.

Kad s Bogom razgovaramo, mislimo: tko je onaj s kojim govorimo. Moramo imati na pameti, da je on svemoguć gospodar, i zato pristupimo k Njemu strahopoćitanjem i u sabranosti. Uvjereni moramo biti da govorimo i s ljubljnim Ocem; stoga molimo sinovskim pouzdanjem. Bez

Na braniku

Najveći u Izraelu

Starozavjetni proroci su pročitali mnogu stranicu iz knjige budućnosti. Bilo je malih i velikih proroka. Ali kad se navrši vrijeme, ustade u Izraelu najveći Prorok, koji nije gledao pred sobom samo neke događaje, nego čitava budućnost mu je bila razotkrivena i jasna kao predmeti koje držimo na dlanu.

Krist je taj veliki, najveći prorok!

Svaka njegova riječ je bila misaona, i svaka rečenica kao veliko proćanstvo.

Je li se rodio čovjek koji je unaprijed znao za sve, i najmanje, događaje svoga života? Koji je poznao najskrovitije tajne čovječjeg srca? Koji je proricao sudbinu gradovima i mrtvoj prirodi?

Samo jedan takav se pojavio na svijetu! Onaj koji se rodi u Betlehemu i koji je, kao dvanaestgodišnji dječak, zasramio mudrace jeruzalemskog hrama.

Krist je najveći prorok. Za Njega kao da ne postoji budućnost. Sve mu je pred očima kao majci djeca sakupljena za stolom. On zna: ko će ga izdati, kada i kako će umrijeti. Zna što će se dogoditi s njim i onda

sumnje: tada ćemo osjetiti plod molitve.

Isus hoće da molimo u ime Njegovo, jer će tada naša molitva imati moćnog zagovornika. Crkva nam u tome daje lijepi primjer, kad sve svoje molitve završava po Isusu Gospodinu našem.

Ne molimo samo za tijelo, nego osobito za dušu, jer to je prvo i glavno.

Naša molitva neka bude zahvalna pjesma Bogu za sva dobroćinstva, s kojima nas obasiplje svaki dan; neka bude izljev duše, koja Ga ljubi.

Molimo uvijek! Najljepše bi bilo kad bi čitav naš život bio sabrana molitva Stvoritelju, i kad bismo se s tom molitvom na ustima preselili s ovog svijeta.

kad ga mrtva polože u zapećaćeni grob.

Njegove su riječi: „Evo, uzlazim u Jeruzalem, i Sin čovječji će biti predan glavarima svećeničkim i književnicima, i osudiće ga na smrt, i predaće ga neznaboćima, da mu se narugaju i da ga bičuju i razapnu, i treći dan će uskrsnuti.”

Kad znamo da se je svaka ta riječ ispunila, onda možemo reći: To je božanski govor!

Krist je prorekaio sudbinu i onom gradu nadkojim se je od samilosti rasplakao. Pokazujući na Jeruzalem, uvjeravao je svoje slušaoce: „Zaista vam kažem, neće ovdje ostati ni kamen na kamenu, koji se neće razmetnuti.”

Krist je prorekaio još mnogo toga. Vidio je, zapravo, sve. Sve do konca svijeta!

On nije samo proricao, nego su se Njegova proroćanstva i ispunila. A koja još nisu, ispunice se!

I ako nam netko kao što je Krist sam o sebi ustvrdi da je Sin Božji, zar mu nećemo vjerovati?

„Da, Gospodine, ja vjerujem da si ti Krist, Sin Boga živoga”!

Defensor

LUKA ŠARIĆ - ŠIBENIK

Trgovina pomodne i kratke robe

VELIKO SKLADIŠTE TRIDENT konca, sve vrste D. M. C. za ručne radove, kao svile i vune.

VELIKI IZBOR damskih dugmeta, šnala, rukavica, čarapa, tašna, kombinezona, kupaćih odijela, „BENGER“ šešira, kišobrana, ručnika, rubaca, košulja, kapa, ovratnika, kufera i t. d.

Podlistak

Mučenik vjere

— Gord i ponosan, silan i jak, neustrašiv i neslomljiv veličanstveno stoji hrast posred ostalog drvlja i stabala. Svojom gordošću sve nadvisuje. Vihar lomata ostalim stablima, a silni hrast samo šumi svojim lišćem i ponosno, nepomično stoji. Oko njega se valjaju stabla, pada granje, a on nepobjediv prkosí burama i olujama... — Mi se divimo veličanstvenom hrastu!

— Strma, sura litica na obali morskoj. Brzi valovi biju o nju i rasprskavaju se... Pjenušavo more skaće oko litice, a ona ni makac! More zavija, diže se sve do vrha, a litica ga mrko gleda i — stoji nepomično. Nepomično i veličanstveno. — Ta stalnost i nepomičnost napunja nas udivljenjem!

— Trpi radi istine, progonjen je radi pravde. Muče ga i vuku po tamicama; more ga gladu i žedu; klevetaju ga knjige i listovi. A on tvrdi, ustrajan, nepomičan. Sve mu obećavaju: i čast, i slobodu, i obezbjeđenje

— sam; priznaj ovo, potpiši ovo. — Ne! — i nesretnik trpi dalje. Ponosan je ipak, jer nije izdao istinu, nije prigruo svoje koljeno pred nepravdom. — To je čelik-značaj! To je uzor! To je ponos naroda!

Zašto ovaj uvod? Na koji to hrast, na koju liticu, na kojeg mućenika mislim?

Odmah ću vam kazati!

Prošle nedjelje proglasio je sv. Otac papa svecem velikog engleskog kancelara i učenjaka Tomu Mora. — On je onaj hrast, koji nisu mogle sloiniti sve prijetnje i laskanja, ona litica, o koju se razbila zloba i pokvarenost Henrika VIII., onaj mućenik, koji je dao svoju krv za istinu, za pravdu, za katoličku vjeru.

Ko je i malo zavirio u povijest, čuo je za tog velikana.

Rodio se u velikom gradu Londonu 1478. god., a svršio nauke na najvećim engleskim i francuskim školama. Postao je advokat, oženio se i imao više djece. Radi svoje velike vćenosti i ljubavi do pravde i istine postao je brzo glasovit.

Kad mu je bilo tek 26 godina, bi izabran u engleski parlament. I tu postao branić pravde i zaštitnik siromašnijih slojeva. Od svih poslanika jedini

je on ustao proti nepravdama kralja Henrika VII., kad je taj ludo rasipao državni novac.

Toma je radi toga trpio, ali je bio ponosan, što nije izdao pravdu i poštenje.

Poslije smrti Henrika VII. došao je na englesko prijestolje Henrik VIII. Taj je već bio čuo za Morovu sposobnost i mućenost, i odmah ga je zavolio. Htio ga je imati i u svojoj bližoj službi. Ali Tomi to nije bilo drago: želio je ostati slobodan u svom radu. Na koncu je ipak popustio, i kralj ga imenova svojim velikim kancelarom.

Mor je postao iza kralja prvi čovjek u Engleskoj. Sva Engleska mu se klanjala, a cijeli svijet ga slavio kao velikog državnika, učenjaka i pisca. Ali njega ta slava nije zanimala. Tu ga je spasilo njegovo duboko katoličko uvjerenje i strogi kršćanski život.

Toma Mor je dnevno na sv. Misi, a pred svakim važnijim poslom pristupa sv. Pričesti i traži savjeta i mudrosti kod vječne Mudrosti. Njegova obitelj je prava kršćanska obitelj, njegov dom — dom molitve i kršćanske ljubavi. Premda je imao na svom dvoru često visoke goste, ipak je najradije gledao za stolom siromaha i zapuštene,

Što je novac?

— Da rećem što je novac?

Novac je naš san i naša java; naša želja i naša svrha. Njemu posvećujemo knjige, umjetnost i život naš.

Njegov zvek je glazba, koja prati pjevanje svih opernih pjevača i glumljenje svih glumaca. Ljubav prema njemu je najmoćnija ljubav, služba prema njemu je najvjernija služba.

Kraljevstvo njegovo je kraljevstvo čitavog ovog svijeta.

Cijela mu je zemlja hram, a ljudska su mu srca svetišta.

Njemu se pridonose žrtve naših mučnih dana i neprosparanih noćiju. Za njega raste drveće, živu životinje, pa i jadni čovjek!

On nam mnogo obećaje, a malo daje. Stvara nas lakomcima i bojažljivcima!

On je naš idol i zao duh. On nadahnjuje prevare, pronevjerena, krađe, ubijstva i grabeže. On oduzima čistoću, rastavlja brakove. Ključ je, koji otvara sva vrata. Piće, koje sigurno opija. On stvara morske pijavice u kojima venemo, ginemo i propadamo. Izvor je robovanja, meka pohlepnosti, uzrok izdaje.

Sve je to novac!

Uvjereni smo o tome, a opet ludujemo za njim. — Kopamo ga u rudnicama, lovimo u moru, tražimo na kopnu, letimo za njim po zraku. Ostavljamo domovinu, zaboravljamo na djecu, ubijamo druge i ubijamo sebe — samo da ga nademo.

Za nj se znojimo i trpimo. — Ništa nam nije dosta duboko, ništa dosta hladno, ništa dosta vruće, ništa dosta strašno, ništa dosta teško, ništa dosta opasno, kad hoćemo da s njim napunimo džepove.

Sve je to danas čovjeku novac!

A što bi nam morao biti?

Sluga, koji će nam biti u pomoći kad nam je potrebno sagraditi krov nad glavom, kad moramo zaštititi tijelo odijelom i uzdržati ga hranom u životu.

Morao bi biti sredstvo za usavršavanje uma, oplemenjivanje duše i za iskaze nesebične ljubavi prema blišnjemu.

Sluga, a ne gospodar; sredstvo, a ne svrha!

I blago čovjeku koji razumije Kristovu riječ: „Što koristi čovjeku ako čitav svijet zadobije, a dušu svoju izgubi?”

Niko

„Katolik“ se tiska uz velike žrtve. Zato neka pretplatnici čim prije uplate onu malu pretplatu!

Po državi

ZA RUSKU DJECU. Zagrebački nadbiskup-koadjutor dr. Štepinac poslao je svim svojim župnicima okružnicu, u kojoj naređuje da prirede skupnu sv. Pričest djece za bijednu rusku djecu koju boljševici uzgajaju u bezbožnom duhu. Ta skupna Pričest djece obavljena je na 12 svibnja.

DUGA OPTUŽNICA. Ovih dana se pred okružnim sudom u Osijeku vodi veliki proces protiv dru. Grgina i drugovima radi mnogih krivičnih djela. Sama optužnica se čitala 16 sati. — Da su optužnici prije bar malo čitali Evandjelje, ne bi im se sada čitala tolika optužnica!

NAPREDAK PČELARSTVA. U čitavoj državi ima 718.668 pčelinjih košnica. Samo prošle godine se broj povećao za 47.705 komada. Na Primorsku banovinu otpada 44.579 košnica. Tako je u sve prošle godine proizvedeno meda 5.896.654 kg.

LAŽNE VIJESTI. Neke novine su bile svojedobno javile da je u selu Blatu na otoku Mljetu 30 osoba prešlo na pravoslavlje. To su lažne vijesti, jer do danas nijedna osoba nije najavila svoj prelaz na pravoslavlje. Tri osobe su bile prešle na starokatoličku vjeru, ali se i one već povratili u krilo svoje prave Majke. — Što ćemo, kad se čovjeku uvijek ne ispunjuju želje...

NAŠE RIBARSTVO. Na našem primorju živi 1587 stalnih i prigodnih ribara. Njihove lađe i ostali ribarski alat imaju vrijednost od 25 milijuna dinara. Godišnje uhvate oko 7 milijuna kilograma ribe u vrijednosti od 37 mil. dinara. To znači da svaki ribar ima mjesečnu plaću od nekih 200 dinara. — Kad je tako, dobro da imaju i košulju na sebi!

SPOMENIK NASEM UCENJAKU. Svećenik don Frane Bulić bio je naš veliki učenjak. Zato mu Zagrepčani odlučili su podignuti spomenik. Kip je već izraden od umjetnika F. Kršinića, i prikazuje sijedog starca sa starinskom knjigom u ruci.

UNAPREĐENJE CESTA. Cesta u pravcu: Sukošan — Biograd — Pakoštane — Pirovac — Vodice — Martinska, i cesta u pravcu: Jadrtovac — Grebaštica — Primošten — Rogoznica — Marina — Seget proglašene su banovinskim cestama prvog reda.

PROTITUBERKULOZNA NEDJELJA. Ove godine se od 19 do 26 svibnja održala u čitavoj državi tako zvana protituberkulozna nedjelja. Na svim našim radio stanicama kao i na svim školama držala su se predavanja u duhu pobijanja tuberkuloze.

OSIGURANJE RADNIKA. Središnji ured ZOR objavio je podatke o broju zaposlenih članova radnika u mjesecu siječnju. Ukupno je bilo osigurano 506.496 radnika i namještenika. Prosječna osigurana dnevica iznosila je 21.84 dinara.

BESPLATNO PUTOVANJE. Prometno ministarstvo je odredilo da svi oni koji se u kaznenim stvarima kao svjedoci pozivaju na sud imaju besplatnu vožnju na željeznici. Na željezničkoj blagajni treba samo pokazati sudski poziv.

MILIJUNSKI DOBITAK. Prema izvještaju bečkih listova Ugljenokopno društvo — Trbovlje u Sloveniji imalo je u godini 1934 preko 10 milijuna čistog dobitka. — To znači gulliti radni narod!

Sada je kralju bila prva briga da pridobije za te namjere svog kancelara Tomu Mora. Ali tu se je kralj gorko razočarao. U Moru je našao hrast koji ne pada, ni pod najjačom burom, liticu, koju ne ruše ni najsnažniji udarci!

Mor, uvjereni katolik, da ostavi sv. Oca papu, da se iznevjeri katoličkoj Crkvi, da prizna kraljev nevaljani brak sa Anom? — To nikada! Kralj ga je otpustio iz službe, ali ga je i dalje silio da pristane na njegove želje. Nu sve uzalud. Mor ostaje pri svojem katoličkom uvjerenju. Kralj ga je proganjao, vukao po tamicama, obćavao mu nagrade i časti, ali sve uzalud.

Napokon su Mora proglasili velezadajnikom i osudili ga na smrt. Morao je na stratište. Kralj mu je u zadnji čas ponudio pomilovanje, ako se odreče vjernosti sv. Ocu papi i njegova priznati poglavarom crkve. Prijatelj su ga nagovarali, žena ga je molila da spasi život poradi nje i djece, ali Mor je svima odgovarao: Ja ne mogu raditi drukčije nego mi savjest nalaze. Ja neću da izgubim svoju dušu!

— I morao je na stratište. Prija-

Ona preljubnica - on ubojica

Živi u Bologni. Po zanimanju je profesor. Prezime mu je Murri. Kad biste pošli u Italiju i potražili ga, uvjeren sam da bi vam ti podaci dobro poslužili. Po njima biste ga sigurno našli. — Ali jer znam da ga nećete potražiti, niti ćete se s njim pobliže upoznati, iznijeh vam o njemu malo više podataka.

Nisam obaviješten, ali mislim da je profesor Murri katolik. Ne zato, jer ide u nedjelju u crkvu na sv. Misu i tamo se moli Bogu. Ta on niti ide u crkvu, niti se moli Bogu! — Katolik je naprosto zato, jer se jednom krstio u katoličkoj crkvi i onda bio upisan u knjigu rođenja i krštenja nekog rimokatoličkog župskog ureda u Italiji.

Sada zapravo gospodin Murri nije ni katolik, ni protestant, ni muhamedanac, ni budista. On je bezvjerac! Takvim se priznaje i kao takav živi. Kad je došlo doba, oženio se. Poslije su mu se rodila i djeca. — Na nesreću!

Zašto na nesreću?

Jer su svršila nesretno!

Među nama

Ne čudi se, prijatelju!

Dobar je on. Toliko dobar, da ne može razumjeti kako netko može biti baš od srca zloban i zao. Toliko ljubi istinu, da mu je čudno kad netko laže.

Evo, vidiš — reče mi on — što mi je učinio:

Posudio sam mu 1000 dinara. Kad sam ga u potrebi zamolio da mi ih povрати, donese mi 500 dinara i reče: Tu su ti novci, i sad je sve podmireno.

Kako podmireno, kad tu nema nego 500 dinara?

„Pa više mi nisi ni dao!”

Nisam dao?! A zar nismo skupa na mojem stolu izbrojili 1000 dinara?

„Na tvojem stolu smo, doduše, skupa brojili, ali kad sam došao kući, počeo sam ja sam brojiti bez tvoga nadzora, pa nisam nabrojio nego ravnih 500 dinara.”

Tako mi je pričao moj znanac. I nije mogao razumjeti kako može netko biti tako zao. Čudno mu je bilo da čovjek može biti toliko nepravedan i svijesno „na očigled, lagati i varati.

Da ga utješim, ispriopovjedih mu nešto iz života pokojnog Aristida Brianda.

A. Briand nije bio samo poznat kao dalekovidni francuski političar nego i kao neobično duhoviti čovjek.

Tako je jednom pregledavao izložbu slika. Mimo svih slika je žurio; samo se zaustavi kod jedne koja je prikazivala dvije žene u zagrljaju. — Taj čas pristupi k njemu umjetnik-slikar i rastumači mu stvar:

telji su ga žalili, žena i djeca su se gušili u plaču, cijeli narod je tužio gledajući kako ide u smrt, pravedan i nevin, najbolji sin domovine. Mor je to gledao s bolju u duši, ali nije mogao popustiti. Ozbiljno, i pun dostojanstva, stupao je k mjestu gdje mu je krvnik morao otsjeći glavu. Narod je gutao suze, a Mor je dizao oči svom Stvoritelju i Bogu i preporučivao dušu Onome, za koga, evo, umire.

Zadnje njegove riječi su bile: Umirem za Boga, za katoličku Crkvu, za sv. Oca papu. — Krvnik je zamahnuo mačem i protekla je krv mučeničnika...

To je bilo god 1535., ravno pred 400 godina.

Pao je za svoje uvjerenje. Radije je izgubio život, nego da se odreče svoje vjere i tako izgubi dušu.

Krist ga je zato nagradio vječnom srećom!

Sv. Otac Pio XI. ga je proglasio svecem!

Cijeli katolički svijet mu se klanja kao mučeniku i svecu!

Postao je uzor i ideal svih katolika!

Petar Čikić

Kako i ne bi, kad ih je otac uzgajao u svom duhu. Ona nisu u kući nikad vidjela križa. Nisu se znala ni prekriziti, ni pomoliti. Otac je otklanjao od njih svaki vjerski znak. Nije ni dao znati ni za rođenje čudesnog Djeteta u Betlehemu, ni za njegovu ljubav s kojom je liječio gubavce i uskrisivao mrtve, ni za onu prvu Žrtvu na Golgoti.

Pa, naravno, djeca odrastaoše kao bezvjerci.

I svršise? — Svršise nesretno!

Kćerka se pred nekoliko godina udala za grofa Bonmartini-a. Ali ona kao bezvjerka nije mogla ispunjati zadanu riječ, nije poznavala ljepotu i uzvišenost bračne vjernosti. — Tako se, jednog dana, grof Bonmartini uvjeri da je od svoje žene prevaren.

A sin? — Da izbriše svaku uspomenu na grofa, hladnokrvno ga ubije. Ubije muža svoje sestre!

I sve je meni to potpuno jasno, jer svršetak ima svoj uzrok u početku.

Dig.

„Ekselencija, na toj slici vidite dvije žene koje se grle. To je samo alegorija. Zapravo su te dvije žene: Istina i Pravica.”

„Razumijem, razumijem” — odgovori Briand: „Ne čudim se da se sirote tako grle kad se tako rijetko susreću u životu.”

— Oprostili smo se, a sad ne znam ni sam: je li me je razumio, i da li sam ga utješio...

Okulista

Javna zahvala

Prigodom smrti mog premilog oca

kap. ZAMARIJE RASOLA

iskazani su mnogi dokazi susretljivosti i sućuti sa strane svećenika, župljana, prijatelja i korporacija. Moja osobita hvala liječniku Dr. Karlu Žunjeviću, č. s. Katarini Dr. Kirvi iz Silbe, gospodi Nini Pisturić, te gg. crkvinarima Boži Marčeliću, Mati Mašini, Tomi Gregovu i Šimi Matacinu koji su se u posljednjim časovima našli uz krevet pokojnika i učinili mi neprocjenjivih usluga. Zahvaljujem također vlač. O.O. Trečoredcima koji su korporativno, sa svojim pitomcima i pjevanjem, uzveličali sprovod, kao i svoj braći svećenicima D. Ivi Blasiću, D. Krsti Vukiću, D. Niki Kuvaču i bogoslovu Stipanovu koji su u ornatu prisustvovali sprovodu. Hvala i č.č. s.s. Kćeri Milosrdca, Počasnoj straži Srca Isusova, društvu Kćeri Marijinih, bratovštinama i svim župljanima Preka koji su bilo na koji način doprinijeli da sprovod mog dragog roditelja. Posebno zahvaljujem dekanu vlač. Don Ivi Silvestriću, č.č. s.s. Dragocjene Krvi i ostalim mojim mještanima koji su u Silbi sve pripravili da i ondje bude što ljepši sprovod. Bog dragi nek svakome plati.

Preko, 20. svibnja 1935.

D. Vinko Rasol i sestra

POSMATNA ZADRUGA SV. JOSIPA U SPLITU. (Zagrebačka 7. I.)

Osigurava svojim članovima uz malenu mjesečnu članarinu posmatnu pripomoć prema tarifi.

Kao zastupnik jednog velikog osiguravajućeg društva sklapa sve vrste osiguranja života, kao i osiguranje protiv požara, sve uz najpovoljnije uvjete i uz maksimalnu sigurnost.

POVJERENISTVO U ŠIBENIKU uređuje svake nedjelje od 8^{1/2} do 10 pr. pod. i od 4^{1/2} do 6 p. p. u Katoličkom Domu, a preko sedmice informacije se dobiju u Trafici „Karitas”. Adresa povjereništva: Put Uboškog doma (kuća Olivari).

Po svijetu

KOMUNISTIČKA OBEĆANJA. Nedavno je francuski ministar vanjskih poslova Laval posjetio Moskvu i sastao se sa Staljinom u svrhu francusko-ruskog sporazuma. Tom prilikom je Staljin obećao da će obustaviti komunističku propagandu u Francuskoj.

MINISTAR TRECOREDAC. U Čehoslovačkoj je umro ministar dr. Nosek koji je za života bio član Trećega Reda sv. Franje i poštovni radnik u Katoličkoj Akciji.

NEĆE VIŠE BITI SUSE! Tako tvrdi francuski inženjer B. J. Dubos koji će na svjetskoj izložbi u Parizu godine 1937 izložiti jedan svoj stroj. S tim strojem će se moći po volji proizvesti lijepo ili kišovito vrijeme. Stroj će djelovati na području od pola kvadratnog kilometra. — Međutim stručnjaci za sada u to sumnjaju.

SASTANAK KATOLICKIH LIJEČNIKA. Katolički liječnici priređuju svoj međunarodni kongres od 30 svibnja do 2 lipnja u Bruxellesu. Na kongresu će raspravljati o ulozi liječnika oko preporoda kršćanskog života u narodu.

STRAHOTE RATA. Među južnoameričkim državama Bolivijom i Paragvajem još se vodi rat. Sada se javlja da su paragvajske vlasti postrijeljale 60 zarobljenih bolivijskih vojnika pod izlikom da su se pobunili protiv čuvara. — To čini onaj isti čovjek koji osniva društva za zaštitu životinja!

ZMIJSKI UJEDI. Indija je bogata zmijama otrovnicama. Računa se da godišnje umre u Indiji 25.000 ljudi od zmijskog ujeda.

JE LI TO PRAVDA? Sovjetske vlasti su osudile na smrt nejačke pastore Seiba i Deutschmanna, a Baumanna na 10 godina i 6 mjeseci robije. Zašto? — Jer su izvan sovjetskih granica zatražili pomoć u borbi protiv gladi!

BOJ S MISEVIMA. Grad Amsterdam mnogo trpi od parcova i miševa. Zato je gradska općina odredila dan 13 svibnja kao prčumišji dan. Svaki od 800 tisuća stanovnika tog grada moraće ubiti bar jednoga miša.

I U EGIPTU! Isusovci drže u Kairu veliki odgojni zavod sv. Obitelji koji pohadaju i mnogi pogani. Nedavno su se sastali u Kairu skori svi bivši pitomci tog zavoda, koji sada zauzimaju najistaknutije položaje u Egiptu, da počaste svog bivšeg učitelja p. de Bounevilla. — Dok tako pogani, neki bi htjeli istjerati isusovce iz naše države.

BEZ KRUIHA. Prema raznim izvještajima na cijelom svijetu ima oko pet milijuna školovanih ljudi koji nigdje ne mogu naći namještenja.

BOLJSEVIČKI VLASTODRSCI PLESU. Prilikom Lavalova dolaska u Moskvu priređen je u počast francuskih gostiju veliki ples. Narodni komesari su se pojavili u uglađenim frakovima a generali u srebrnim uniformama. Na koncu je bila ponudena večera na kojoj se jelo iz pladnjeva velikih kneževa. — Tako je posvuda, kad se ljudi približe jaslama...

MORNARIMA RUDI ZORA. Kažu da je neki Poljak, koji sada živi u Engleskoj, sastavio brod koji nikako ne može potonuti. Ako je tako, onda više nećemo slušati jezovite događaje o brodolomcima.

CRKVA NA MASLINSKOJ GORI. U Jeruzalemu na Maslinskoj Gori započeta je gradnja zavjetne crkve sviju naroda katoličke Crkve kao neki dar Gospodu, da nam udijeli te naskoro bude „jedno stado i jedan pastir.”

NEOBICNI SPOMENIK. U gradu Tokio je podignut spomenik japanskom mornarima koji su u Svjetskom ratu poginuli na ratnim brodovima. Spomenik je napravljen tako da je sav slijepjen od ostataka uništenih japanskih ratnih brodova.

ITALIJA KUPUJE ZITO. Da Italija nema dovoljno žita dokazuje i to što ga je sada od Francuske kupila 50 tisuća vagona.

VRTOVI NA KROVU. Uprava općine u francuskom Grenobleu odobrila je novu uredbu građevinskog odjeljenja, po kojoj će u buduće moći graditi nove kuće samo oni koji se budu obvezali da će na krovu kuće urediti vrt, u kojem će biti mjesta za sve stanare. — To se provada iz zdravstvenih razloga.

POLUDIO OD VESELJA. Neki siromašni starac Franc Greges našao je u New Yorku 45.000 dolara. Novac je izručio policiji, a ova vlasniku koji mu je dao nagradu od 1000 dolara i obećao mu mjesto slugu u jednoj velikoj banci. Kad su još o tomu počele pisati novine i javljati radio stanice, starac je od velikog veselja poludio.

Naši dopisi

Karin

PROSLAVA 500 GODISNJICE SAMOSTANA. Svake godine je lijepo u Karinu na dan sv. Paškvala, ali nikad kao ove godine; svake godine oko karinske crkve i samostana vrvi na taj dan mnoštvo svijeta, ali u tolikom broju se narod još nije skupio kao ove godine.

To je i razumljivo, kad znamo da franjevački samostan u Karinu slavi ove godine svoju slavnu pestogodišnjicu.

Već u predvečerje prispio je automobilom iz Sibenika preuz. g. biskup dr. J. Mileta u pratnji provincijala o. Stanka dra Petrova i eksprovincijala o. Petra dra Grabića. Narod, koji je već bio prije došao, srdačno ih je pozdravio.

Na Paškvalovo se Karin obukao u svečano ruho. Iz obližnjih pa i iz daljih, župa došlo je brojno svećenstvo, njih preko 30. Narod je svaki čas punio crkvu i iskazivao svoju duboku pobožnost prema priprostem bratu laiku sv. Paškvala. Ogroman broj od njih pristupio je na sv. Sakramente. Podijeljeno je preko 1500 sv. Pričesti!

Preuz. Biskup je uz veliku asistenciju započeo na otvorenom svoj pontifikal, ali se je morao povući u crkvu radi kiše. Preko sv. Mise je lijepo pjevao veliki mješoviti zbor iz Novigrada pod vodstvom svog župnika don Josa Bobića.

Poslije crkvenih obreda pozvao je p. o. gvardijan Pavao Silov svo svećenstvo za gostoljubivi franjevački sto, gdje su se bratski porazgovorili.

Popodne u 4 sata narod je otoprio preuz. Biskupa i mp. o. Provincijala, koji su se automobilom vratili u Sibenik, a malo poslije se i on počeo razilaziti.

Za ovu prigodu je zauzetni o. gvardijan Silov popravio crkvu i samostan, pa je i to svečanosti dalo svoj udio.

Svima koji su uzveličali ovu slavu, neka Bog naplati.

Preko

DA POČASTE USPOMENU pok. Kap. Zamarije Rasol darovaše: za gradnju nove župne crkve u Preku: D. Frane Soša, konsultor — Turanj 100 dinara; Marin Deminić, obrtnik — Split 100. — Zavodu Sv. Fauste u Silbi: gđa. Jelka ud. Uršić 50. — Zavodu „Kćeri Milosrda“ u Preku gđa. Marija ud. Marčelić 50. — „Pučkoj kuhinji“ u Sibeniku D. Ante Radić, kateheta u Sibeniku 10 dinara.

Olib

PROSLAVA 35 GODISNJICE OTKUPA OLIBA. Olibljani su do godine 1900. bili kmetovi gosp. Dunata Filippi iz Zadra, te su dneva 14. svibnja iste godine otkupili svoj ubavi otok od svog gospodara. Otada, svake godine, slave taj dan kao svoj blagdan, pak su odmah u početku nastojali da bi se podigao jedan spomenik, koji bi potomcima govorio o danu njihove slobode. I eto sada, nakon 35 godina, ta namisao se ostvarila: Olibljani, svojim doprinosima, podigao je spomenik, koji je najsvetanije blagoslovljen u čast Krista Kralja.

Sama svečanost prošla je u najljepšem redu. Svečanosti je prisustvovao i sin p. Dunata Filippi iz Zadra.

Na sami dan svečanosti, u jutro u 9 sati, bila je svečana sv. Misa koju je pjevao veleč. župnik Don Juraj Luša, a pomogao mu veleč. Don Ivan Pulišić i Mp. O. Bernardin Mijolin, koji je držao kroz osam dana nekakve male misije, propovijedajući svaku večer na svibanjskoj pobožnosti, a uz to je cijeli narod ispovjedio. Preko sv. Mise izrekao je dirljiv govor veleč. Don Ivan Pulišić iznijevši u svom govoru veliku osobu još živog nadbiskupa preuzvišenog Dr Vinka Pulišića, koji ima najviše zasluga da se je Olib otkupio od gospodara.

Iza sv. Mise narod se svrstao u procesiju i uputio se prema obali gdje je podignut spomenik. Kada se narod okupio oko spomenika, tada je progovorio glavari sela g. Kažimir Cukar, opisao sami dan otkupa i zahvalio svima koji su što doprinijeli za otkup Oliba. Iza ovog govora veleč. župnik je blagoslovio spomenik i održao pobudni prigodni govor. — U večer je bila velika rasvjeta oko spomenika.

Grac

UGODNI UTISCI. Na vrh čunjasta brda, na visini od 800 metara, viri bijela

Kalendar

Svibanj

N.	26	5 nedj. po Uskrsu — Sv. Filip Neri
P.	27	Sv. Beda
U.	28	Sv. Augustin
S.	29	Sv. Magdalena
Č.	30	UZAŠAŠĆE ISUSOVO
P.	31	Marija Pomoćnica Kršćana

Lipanj

S	1	Sv. Pamfil, muč. ☉ Mlad.
---	---	--------------------------

Uzašašće Isusovo

(Spasovo)

Naš narod nazivlje današnju svetkovinu: „Križi“ — jer se na današnji dan običava, po našim seoskim župama, činiti obhod križevima kroz polje, koje svećenik blagoslivlje.

Spasovo je zapovijedani blagdan. Ovim blagdanom Crkva nas sjeća onog dana, kad je Isus uzašao na nebo.

Bilo je to u četvrtak, kako neki sveti oci misle, baš u podne. Na poziv Isusov, četrdeseti dan poslije uskrsnuća, krenuše apostoli, u društvu Bl. Dj. Marije i učenika Isusovih, prema Maslinskoj gori. Na podnožju te gore vidješe apostoli početak Njegovog Muke. Na vrhu iste gore vidjet će i početak Njegovog slave.

Kad se popeše na vrh gore, opažiše kako je Isus podigao i raširio ruke da ih blagoslovi. Kad apostoli kleknuše, da prime blagoslov, Božanski se Učitelj uzdigao sa zemlje. Ovaj put nije iznenada iščeznuo, kako je to do sada običavao, već se pomalo

udaljavao od zemlje. Htio je svima pokazati, kako se vraća k svome Ocu na nebo. Kad bude svijet pitao gdje je sada Isus, odgovoriti će apostoli da su na svoje oči vidjeli kako je ostavio ovu zemlju i uzdigao se u nebesko kraljevstvo.

U čudu su Ga pratili raširenim očima, dok Ga nije zasjenio svijetao oblak, koji Ga ote njihovom pogledu.

Nekoć je kod preobraženja Isusova na Taboru sjajan oblak posvjedočio da je Isus sin Božji, a sad je opet oblak potvrdio da je Isus Spasitelj svijeta. — Tako svemir priznaje Stvoritelja svoga. Kad se je rodio, najvjestila Ga je zvijezda; kad je umirao, rastuzilo se sunce; kad je uzašao, zagriše Ga oblaci, koji će Ga opet dopratiti na ovaj svijet kad bude došao suditi žive i mrtve.

Dok su apostoli i dalje upirali oči prema nebu, prikazaše im se dva anđela, i rekoše im: „Ljudi, Galilejci, što stojte gledajući na nebo? Ovaj Isus, koji je uzašao na nebo, tako će doći kao što Ga vidjeste gdje ide na nebo.“

Sada tek krenuše apostoli prema Jeruzolimu, i vratiše se u onu dvoranu gdje su zajedno s Gospodinom posljednji put večerali, da se molitvom pripreve na dolazak Duha Svetoga.

Na mjestu odakle je Spasitelj uzašao na nebo dala je sv. Jelena Križarica sagraditi veličanstvenu crkvu. Tu crkvu razorise Turci i na istom mjestu podigao malu džamiju. Ta džamija čuva nam dragocjeni spomen, jer na mjestu s kojega se je Isus uzdigao, ostade otisak Njegovih nogu. Sveti onaj trag vidi se još i danas. Milijuni kršćana ostavljaju na njemu svoje vruće poljupce, jer je to posljednji spomen Isusovog boravka na zemlji.

Život Šibenika

SVETA KRIZMA. U stolnoj bazilici sv. Jakova, u nedjelju 2 lipnja, iza svečane Mise u 11¹/₄ s., preuz. Biskup će podjeljivati svetu Križmu.

ODLAZAK PREUZ. BISKUPA. Preuz. Biskup je u pratnji preč. don Josa Felicinovića otputovao u Pag na vjersku svečanost koja se priređuje prigodom 300-godišnjice donošenja sv. Trna u Pag.

UVEDENJE U ČAST PRESV. APOSTOLSKOG PROTONTARA. Msgr. Rudolf Pian biće na Duhove 9 lipnja uveden u čast Apostolskog protonotara. Taj dan će imati presv. gospodin svoj prvi pontifikal u katedrali u 10¹/₂ sati.

USTOLICENJE NOVOG KANONIKA. Ustoličenje preč. kanonika-teologa dra Ivana Eškinja i njegova svečana Misa biće na Duhovski ponedjeljak 10 lipnja, u katedrali sv. Jakova, u 10¹/₂ sati.

PRIREDBA ZANATSKESKOLE. Prošle nedjelje je Zanatska Škola časnih sestara benediktinaka davala svoju priredbu u „Katoličkom Domu“. Na programu je bio lijepi govor gđice V. Baranović o ciljevi Zanatske škole, dvije deklamacije i dva šaljiva igrokaza. Učenice su otpjevale i dvije zborne pjesme pod ravnanjem g. prof. Karamana. — Popodnevu i večernju priredbu posjetilo je dosta građanstva i tako odalo priznanje vrijednim učenicama Zanatske škole.

POVEĆANJE TISKARE „KAČIĆ“. Kako franjevačka tiskara „Kačić“ nije mogla svladavati sav povjereni joj posao, upravitelj tiskare p. o. B. Buljević dobio je novi

linotyp, koje je već montiran i radi. — Stroj je blagoslovio sam provincijal mp. o. Stanko dr. Petrov.

JAVNI MORAL U NASEM GRADU. Već prethodne nedjelje mogli smo vidjeti na morskoj obali jednog golog dječaka. Slične pojave smo vidjeli i zadnje nedjelje kod tvornice u Crnici. To „doduše, nije baš novo, jer su se u takvim „kostimima“ i prošlim godinama videvali odrasli ljudi, pa i bestidne gospođice, od kojih su neke upravo davolski drske. Zar ne bi bilo dobro, kad bi policijski organi malo bolje pripazili na ovakve stvari? Tako bi se sigurno spriječila mnoga sablazan i spasila mnoga nevinu duša.

U FOND NASEG LISTA darovaše: Preuz. dr. J. Mileta i don H. Basoli po 100 dinara; don S. Matulina, don G. Tambaća, don I. Bjašić i trafika „Caritas“ 50; don A. Šare, don A. Radić, don N. Markov, don F. Grandov i don A. Letinić 30; gosp. Ante Bedrića, trgovac, don J. Felicinović, dr K. Zorić, don N. Plančić i don J. Jurin 20; Župski Ured Omiš, don A. Zalokar i don I. Grgurev 10. — Mjesto čestitke preč. dr. I. Eškinji — don A. Madirazza 10. — Da počasti uspomenu pk. Josa Županović — don F. Grandov 20 dinara.

ODIJELA, POSEBNE JAKETE I HLACE TE DOBRE KOSULJE kupičete najjeftinije u novoj slovenačkoj trgovini F. Krajšek u Sibeniku, Kralja Tomislava ulica (na vrhu stepenica Dobrić). Za proljetnu sezonu veliko sniženje cijena. Zamjčeno dobra roba.

Crkvene vijesti

KATEDRALA SV. JAKOVA Nedjelja: U 5¹/₂ s. župska sv. Misa, u 9 s. i 9¹/₂ s. tihe sv. Mise, u 11 s. svečana sv. Misa. — Spasovo (30 svibnja): U 5¹/₂ s. župska sv. Misa, u 9 s. tiha sv. Misa, u

11 s. svečana sv. Misa. — Svibanjska pobožnost svake večeri u 7 s.

DOLACKA ŽUPSKA CRKVA: Nedjelja i Spasovo: Sv. Misa u 7 s. VAROSKA ŽUPSKA CRKVA: Ne-

kapelica sv. Paškvala. Dne 19 svibnja nebo je pokriveno prozirnim oblacima. Tu na osamljenom vrhu, sred gole hridi, fra Jerko Silić služi sv. Misu, a zatim slijedi blagoslov polja stada. Sve to skupa pojačava pobožnost i harmoniju srdaca. U podne

sakupiše se ljudi oko ugojenog pečenog janjeta i polegoše na zemlju, a oko četiri sata svi niz brdo jure kući. A ma baš ugodna slika sklada, pobožnosti i djetinjeg raspoloženja. Slatke i žive su to uspomene! — P. Sarjanović

djelja i Spasovo: U 5¹/₂ s. tiha sv. Misa, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 6¹/₂ s. pp. blagoslov.

CRKVA SV. FRANJE. Nedjelja i Spasovo: Tihe sv. Mise u 6, 7, 9 i 10¹/₂ s., pjevana u 8 s.; blagoslov u 5 s. pp.

CRKVA SV. LOVRE: Nedjelja i Spasovo: Tihe sv. Mise u 6, 7, 8 i 10¹/₂ s., pjevana u 9 s.; blagoslov u 5 s. pp.

CRKVA SV. DOMINIKA: Nedjelja i Spasovo: U 6 s. tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 4 s. pp. blagoslov.

CRKVA SV. LUCE: Nedjelja i Spasovo: Sv. Misa u 9 s., blagoslov u 4¹/₂ s. pp.

NOVA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misa u 7¹/₂ s. i 9 s. — Spasovo: Sv. Misa u 7¹/₂ s.

CRKVA SV. IVANA: Nedjelja i Spasovo: Sv. Misa u 6¹/₂ s.

CRKVA SV. DUHA: Nedjelja i Spasovo: Sv. Misa u 6 s.

CRKVA SV. NIKOLE: Nedjelja i Spasovo: Sv. Misa u 8 s.

CRKVA SV. NEDJELJICE U CRNICI: Nedjelja i Spasovo: Sv. Misa u 6¹/₂ s.

Dobre knjige

G. Papini: Gog. Prijevod Ivo Lendića. Pogovor prof. M. Ujevića. Oprema K. Ružičke. Izdanje „Knjižnice Dobrih Romaana“ Zagreb (Trg kr. Tomislava 21). Str. 240. Cijena Din. 40. — (uvez. 10 din. više).

Giovanni Papini opće je priznati prvak među savremenim talijanskim književnicima, i po svojoj je živosti i duhovnosti postao poznat čitavome svijetu. Najduhovitije i najsmjelije Papinijevo djelo jest „Gog“, koje je odlično preveo naš književnik Ivo Lendić. Papini je u Gogu dao zapiske jednog polubarbara-polutudaka i iznio grku satiru na suvremenu stvarnost i na njezine predstavnike sviju područja. (Gog se susreće na pr. s Fordom, Ghandijem, Einsteinom, Lenjinom, Wellesom, Shawom i t. d. t. d.). Ovo će djelo zato s najvećim zanimanjem biti primljeno i od hrvatske javnosti, kako je primljeno i u čitavom svijetu.

D. Zanko: „Hrvatska Marijanska Lirika“. U nakladi knjižare „Preprod“ (A. Budić), Ilica 118. izašla je vanredno ukusno opremljena ova prva antologija naše religiozne lirike. Knjiga ima 88 stranica. Sadržava specijalno marijansku liriku od devetnaest hrvatskih pjesnika, među kojima se nalaze: Dragutin Domjanić, Ivan Ev. Sarić, Vladimir Nazor, Đuro Arnold, Milan Pavelić, Izidor Poljak, Đuro Sudeta, Ivo Lendić, Jeronim Korner i dr. Zanimljiv je pregovor urednika prof. D. Zanka s obzirom na značenje i umjetnički izraz našega naročito-religijskoga duha u marijanskoj lirici. Cijena knjizi je 10 dinara (na finom papiru i uvezana u svilenom platno 10 dinara više).

„Što je čovjeku rad?“ U zbirci jeronimske „dinar-štampe“ izašao je novi svežak pod naslovom „Što je čovjeku rad?“. Tu pisac-stručnjak Dr Fr. Ks. Novak kratko i jasno predložuje pravi i krivi nazor o čovječjem radu, po kojemu nastaje sve današnje zlo i kriza u svijetu. Jer se o takvim pitanjima dnevno sluša i čita, i to nažalost odreda krivo, knjižicu, koja daje valjano gledište, treba raširiti u masama.

S ovom knjižicom jeronimska propaganda štampa započinje novi niz svezaka, u novom ukusnom ruhu i dvobojnom tisku, pa će sigurno ovako lijepu i korisnu knjižicu svatko zaželjeti, tim više što joj je cijena samo 1 Din. Knjižice se dobivaju kod svijetle jeronimskih povjerenika, u svim boljim knjižarama ili izravno kod uprave „Jeronimskog Svijetla“, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. Na ovu upravu neka se obrate i oni koji bi jeronimske knjižice po dinar htjeli raspačavati.

ORIGINAL BOOBYBAR WELT

Peke

BEST QUALITY

Veliki izbor proljetnih cipela za dame, gospodu i djecu.

ŠIBENIK SPLIT

Kralja Tomislava Marulićeva 7.